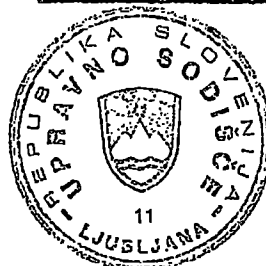

I U 897/2015-10

ODLOČBA JE PRAVNOMOČNA
UPRAVNO SODIŠČE RS, LJUBLJANA

12.1. 2017

UPRAVNO SODIŠČE
REPUBLIKE SLOVENIJE

Podpis pristojne
sodne osebe:

SODBA

V IMENU LJUDSTVA

Upravno sodišče Republike Slovenije je v senatu, ki so ga sestavljali višji sodnik in sodnici Lara Bartenjev kot predsednica ter Andrej Kmecl in mag. Miriam Temlin Krivic kot člana,

ob sodelovanju pravosodne svétnice Suzane Korotaj kot zapisnikarice,

v upravnem sporu tožeče stranke: REPUBLIKA SLOVENIJA, ki jo zastopa Okrožno sodišče v Ljubljani, Tavčarjeva 9, tega pa Državno pravobranilstvo RS, Šubičeva 2, Ljubljana, ki v zadevi nastopa tudi kot zastopnik javnega interesa, zoper toženo stranko: REPUBLIKA SLOVENIJA, ki jo zastopa Informacijski pooblaščenec, Zaloška 59, Ljubljana,

zaradi dostopa do informacij javnega značaja,

o tožbi zoper prvo točko odločbe Informacijskega pooblaščenca št. 090-81/2015/4 z dne 10. 6. 2015,

na seji 12. januarja 2017

RAZSODILO:

- I. Tožbi se ugodi tako, da se odločba Informacijskega pooblaščenca št. 090-81/2015/4 z dne 10. 6. 2015 v prvi točki izreka odpravi in se zadeva v tem obsegu vrne istemu organu v ponovni postopek.
- II. Tožena stranka je dolžna tožeči stranki povrniti stroške tega postopka v znesku 285,00 EUR v roku 15 dni od vročitve te sodbe.

OBRAZLOŽITEV

1. Toženec je z izpodbijano odločbo ugodil pritožbi (v tem upravnem sporu prizadete stranke), delno odpravil tožnikovo odločbo št. Su 1-9/2015 z dne 20. 2. 2015 in odločil, da mora tožnik prizadeti stranki v roku 31 dni od prejema odločbe posredovati fotokopije tam naštetih dokumentov, ki se nanašajo na podatke o številu zadev, ki jih vodi sodnica Dejana Fekonja, število rešenih zadev in rezultat pritožbenih postopkov zoper sodbe te sodnice v obdobju 2008 do 2014 (prva točka izreka), zavrnil pritožbo prizadete stranke glede tam naštetih dokumentov, ker tožnik z njimi ne razpolaga (druga točka izreka) ter odločil, da v postopku niso nastali posebni stroški (tretja točka izreka).
2. Iz obrazložitve izhaja, da je tožnik s prej navedeno odločbo prizadeti stranki zavrnil dostop do informacij javnega značaja, ki se nanašajo na število zadev, ki jih vodi sodnica Dejana Fekonja, število rešenih zadev in rezultat pritožbenih postopkov zoper sodbe te sodnice v obdobju zadnjih 7 let. Svojo odločitev je oprl na stališče, da gre za podatke o učinkovitosti sodnice, ki so del osebne spisa in podlaga za izdelavo ocene sodniške službe, saj so sestavni del kriterija delovne uspešnosti ter kriterija sposobnosti reševanja pravnih vprašanj, ki sodita med kriterije za izdelavo ocene sodniške službe po 29. členu Zakona o sodniški službi (ZSS). Poleg tega so ti podatki sestavni del obrazložitve ocene sodniške službe, toženec pa je glede takih podatkov že odločil, da pomenijo osebne podatke in ne informacije javnega značaja. Taki informaciji sta le izrek ter končni povzetek ocene sodniške službe. S tem je dosežena transparentnost nadzora nad delom sodnikov, preostalih informacij pa v skladu z načelom sorazmernosti ni mogoče umestiti med informacije v zvezi z opravljanjem javne službe, ki bi presegle izjemo varstva osebnih podatkov. Ker že sama obrazložitev ocene sodniške službe pomeni varovane osebne podatke, je tožnica v navedeni odločbi menila, da to še toliko bolj velja za podatke iz osebnih spisov, ki so podlaga za izdelavo te ocene.
3. Toženec v nasprotju s tem ugotavlja, da je prizadeta stranka zahtevala le del podatkov iz evidence učinkovitosti dela, na podlagi katerih ni mogoče sklepati o učinkovitosti sodnice in oceni njenega dela. Ta je namreč odvisna od različnih dejavnikov, ki prizadeti stranki niso znani, niti ni zahtevala seznanitve z njimi. Zahtevani podatki zato ne pomenijo ocene sodniške službe, temveč zgolj statistične, številčne podatke, iz katerih ne izhajajo nobene osebne lastnosti, sposobnosti in kvalitete. Do tega pride šele, ko Personalni svet te številčne podatke ovrednoti s svojo obrazložitvijo in mnenjem, šele tako ovrednoteni podatki pa pomenijo oceno sodniške službe. Gre sicer za osebne podatke, ki pa se nanašajo na opravljanje javne funkcije, zato jih ni mogoče šteti za varovane osebne podatke.
4. Tožnik se z odločitvijo ne strinja in vlaga tožbo, v kateri navaja, da bi možnost

pridobivanja dokumentov iz osebnih spisov sodnikov na način, kot izhaja iz izpodbijane odločbe, pomenil izigravanje zakonskih omejitev dostopa do takih podatkov, poseg v sodstvo kot samostojno vejo oblasti in v zakonsko ureditev njegovega delovanja. Zahtevani podatki sicer nesporno predstavljajo dokument po 4. členu Zakona o dostopu do informacij javnega značaja (v nadaljevanju ZDIJZ), vendar pa gre za osebne podatke, katerega razkritje bi pomenilo kršitev varstva osebnih podatkov po zakonu, ki ureja varstvo osebnih podatkov, to pa je izjema od načela prostega dostopa do informacij javnega značaja.

5. Ponavlja prej povzete navedbe iz prvostopenjske odločbe o tem, da gre za podatke, ki so sestavni del ocene sodniške službe in se zato nanašajo na osebne lastnosti posameznika ter dodaja, da toženec pri posredovanju ocen sodniške službe podatke o učinkovitosti dela sodnika izloči kot osebne podatke, po drugi strani pa istih števil na dokumentih o številu inštančnih odločb ter o številu rešenih zadev in doseganju norme ne šteje več za osebne podatke. Poleg tega, da gre za povsem iste podatke, je evidenca o učinkovitosti še dodatno strukturirana po posameznih področjih. Gre za podatke, ki brez ustreznega pojasnila, tega pa vsebuje ravno obrazložitev ocene sodniškega dela, lahko v javnosti privedejo do „nepravilnega“ tolmačenja. Meni tudi, da je „zagotovo napačen“ toženčev zaključek, da na podlagi zahtevanih podatkov ni mogoče sklepati o učinkovitosti sodnikovega dela. Letni podatki o zadevah imajo celo ovrednoteno doseganje norme po merilih Sodnega sveta in tako neposredno izkazujejo učinkovitost. Iz navedenih razlogov tožnica sodišču predlaga, naj izpodbijano odločbo (smiselno njeno prvo točko - op. sodišča) odpravi in zavrne pritožbo prizadete stranke zoper njeno zavrnilno odločbo, podrejeno pa, naj zadevo vrne tožencu v ponoven postopek ter odloči o stroških v skladu z zakonom oziroma Pravilnikom o povrnitvi stroškov v upravnem sporu.
6. Toženec v odgovoru na tožbo navaja, da se neodvisnost sodnikov nanaša na konkretne postopke, v katerih sodijo, zato je razkritje obravnavanih podatkov ne more ogroziti. Sklicuje se tudi na sodbo tega sodišča U 831/2007, po kateri so osebni podatki iz ocene sodniške službe podatki v zvezi z opravljanjem javne funkcije, zato ne gre za varovane osebne podatke, in ponovno poudarja, da so taki podatki brez izjeme javni. Gre za gole statistične podatke, ki niso ovrednoteni, zato ne drži, da bi šlo za iste podatke, kot so navedeni v obrazložitvi ocene sodniške službe. Slednja namreč le deloma temelji na statističnih podatkih, pretežno pa gre za opisno oceno posameznikovih lastnosti, ki niso v neposredni zvezi z opravljanjem javne funkcije. Sodišču predlaga, naj tožbo v celoti zavrne.
7. Prizadeta stranka v odgovoru na tožbo navaja, da gre pri obravnavanih podatkih za zbirne podatke, ki so sestavljeni iz podatkov, ki so že javni. Sodbe so namreč objavljene, v njih so navedena imena razpravljajočih sodnikov, razvidni pa so tudi rezultati pritožbenih postopkov. Od istega organa je v preteklosti že dobil

primerljive podatke, poleg tega pa se pridružuje stališču toženca, da gre za podatke, ki so neposredno povezani z opravljanjem javne funkcije in zato ni dopustno sklicevanje na izjemo iz tretje točke prvega odstavka 6. člena ZDIJZ, torej na varstvo osebnih podatkov. Gre za pomembno sredstvo nadzora državljanov oziroma javnosti nad oblastjo, ki lahko preprečuje slabo upravljanje, zlorabo in korupcijo. Tudi sicer je javnost sojenja ustavno varovana kategorija, namenjena predvsem uresničevanju pravice do poštenega sojenja. Ustava RS vsakomur zagotavlja dostop do informacij, s katerimi razpolagajo državni organi, vključno s sodiščem, konkretizacija te ustavne pravice pa je urejena z ZDIJZ. Sodišče je skozi javnost sojenja še posebej zavezano k transparentnemu delovanju, zato je vsakršno omejevanje te transparentnosti nedopustno in protiustavno. Sodišču predlaga, naj tožbo zavrne.

8. Tožba je utemeljena.
9. Sodišče uvodoma ugotavlja, da med strankami ni sporno, da se obravnavami podatki nanašajo na fizično osebo, opredeljeno z imenom in priimkom, in so zato osebni podatki v smislu 1. točke prvega odstavka 6. člena Zakona o varstvu osebnih podatkov (v nadaljevanju ZVOP-1), hkrati pa tudi podatki o opravljanju javne funkcije. Sporno je, ali so ti podatki na podlagi prve alineje tretjega odstavka 6. člena ZDIJZ kot podatki, povezani z opravljanjem javne funkcije, v vsakem primeru in brez omejitev dostopni javnosti.
10. To sodišče je že v sodbi U 1934/2007, pa tudi več novejših¹, zavzelo stališče, da je organ, ki odloča o obdelavi osebnih podatkov, dolžan osebe, na katere se ti podatki nanašajo, obvestiti o postopku in njihovi pravici do udeležbe, saj ima posameznik pravico do zakonite obdelave svojih podatkov, ki izhaja iz Ustave RS (drugi odstavek 38. člena) in ZVOP-1 (2. in 32. člen).
11. Enako stališče izhaja iz sodbe Sodišča EU v zadevi C 201/14 z dne 1. 10. 2015, in sicer, da mora biti vsaka obdelava osebnih podatkov v skladu z načeli o kakovosti podatkov, kot so določeni v 6. členu Direktive 95/46/ES o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov, in ustrezati enemu od meril za zakonitost obdelave podatkov, ki so navedena v 7. členu te Direktive (30. točka obrazložitve). V 32. točki te sodbe se sodišče sklicuje na 10. člen navedene Direktive in poudarja, da *„ta določa, da mora upravljavec posamezniku, na katerega se osebni podatki nanašajo, in od katerega se podatki v zvezi z njim zbirajo, zagotoviti informacije, navedene v tem členu v točkah a) in c), razen kadar jih ta posameznik že ima. Te informacije se nanašajo na (...) nadaljnje informacije, potrebne za zagotovitev pošteno obdelave podatkov. Med nadaljnjimi informacijami, ki so potrebne za zagotovitev pošteno obdelave podatkov, člen*

¹ Npr. I U 1421/2015, I U 84/2012, II U 206/2010 in I U 637/2010

10(c) te direktive izrecno omenja „prejemnike ali vrste prejemnikov podatkov“ ter „obstoj pravice do dostopa in pravice do popravka podatkov, ki se nanašajo [na navedenega posameznika]“. V 33. točki obrazložitve pa Sodišče navaja, da je „zahteva po obveščanju posameznikov, na katere se obdelava osebnih podatkov nanaša, še toliko pomembnejša, ker je ta zahteva pogoj za to, da lahko ti posamezniki izvajajo pravico do (...) popravka teh podatkov, določeno v členu 12 Direktive 95/46, in pravico ugovora zoper obdelavo navedenih podatkov, kot je določena s členom 14 te direktive.“

12. Iz te sodbe Sodišča EU torej izhaja stališče, da je organ dolžan posameznike, na katere se nanašajo osebni podatki, obvestiti o prenosu teh podatkov (prim. 34. točko obrazložitve), in to izrecno v kontekstu izvrševanja pravice ugovora do obdelave teh podatkov. Tudi po 3. točki prvega odstavka 6. člena ZVOP-1 obdelava podatkov pomeni (med drugim) vpogled, uporabo, razkritje s prenosom, sporočanje, širjenje ali drugo dajanje na razpolago. Posredovanje zahtevanih podatkov prizadeti stranki torej po ZVOP-1 pomeni obdelavo osebnih podatkov, s tem pa tudi zavezo toženca k ravnanju v skladu z navedeno sodbo Sodišča EU.
13. ZDIJZ te zaveže izrecno ne ureja, ima pa posameznik po 32. členu ZVOP-1 pravico zahtevati dopolnitev, popravek, blokiranje in izbris osebnih podatkov. Da bi lahko te pravice učinkovito uveljavil, je po presoji sodišča, upošteva tudi navedena stališča sodišča EU, treba posameznika v postopku po ZDIJZ obvestiti o nameravani obdelavi (posredovanju) osebnih podatkov še pred njihovim razkritjem in mu omogočiti ugovor zoper nameravano obdelavo oziroma zahtevo za popravek podatkov, ki so predmet obdelave. To pomeni, da ima posameznik, na katerega se ti podatki nanašajo, od takega obvestila neposredno pravno korist.
14. Navedeni razlogi, iz katerih je treba zagotoviti osebam, na katere se podatki nanašajo, udeležbo v postopku, so v obravnavani zadevi toliko pomembnejši, ker je tožnik v postopku (enako kot v tožbi) uveljavljal, da gre za podatke, ki jih po dosednji praksi toženca² ni mogoče obravnavati kot informacije, ki bi bile neposredno v zvezi z opravljanjem javne funkcije. Ta praksa se nanaša na posamezne podatke iz obrazložitve ocene sodniške službe, saj slednja nujno kaže tudi na osebne lastnosti, sposobnosti in značilnosti sodnika, med drugim tudi na pravilnost in kvaliteto njegovih odločitev. Ker so podatki, ki so predmet tega postopka, (nesporno) sestavni del obrazložitve ocene sodniške službe, je torej možnost ugovora osebe, na katero se ti podatki nanašajo, da njihova obdelava (posredovanje prizadeti stranki) ni dopustna, več kot zgolj hipotetična.
15. Ker je v obravnavani zadevi o razkritju osebnih podatkov odločil toženec in torej izpodbijana odločba predstavlja pravno podlago za razkritje teh podatkov, bi bil

2 Prim. npr. odločbo toženca št. 090-97/2015 z dne 3. 4. 2015 in več drugih

toženec še pred odločitvijo o tem dolžan obvestiti osebo, na katero se osebni podatki nanašajo, in ji omogočiti udeležbo v postopku. Ker tega ni storil, je zagrešil bistveno kršitev pravil upravnega postopka, ki v skladu s 3. točko prvega odstavka 64. člena Zakona o upravnem sporu (v nadaljevanju ZUS-1) že sama po sebi pomeni razlog za odpravo izpodbijane odločbe in vrnitev zadeve organu, ki je to odločbo izdal, v ponovni postopek.

16. Prav iz narave obravnavanih podatkov pa po presoji sodišča izhajajo tudi nadaljnje nepravilnosti pri uporabi materialnega prava. Kot je bilo že navedeno, gre namreč za podatke o oceni sodniške službe in učinkovitosti sodnikovega dela, to pa so po 9. točki tretjega odstavka 78. člena Zakona o sodiščih (v nadaljevanju ZS) podatki, ki se obdelujejo v centralni kadrovske evidenci za sodnike in so po šestem odstavku istega člena ZS zaupni. Do vprašanja, ali oziroma kako ta zakonska določba vpliva na možnost njihovega razkritja javnosti, se toženec ne opredeljuje.
17. Navedena določba seveda ne pomeni, da sodstvo ni izpostavljeno nadzoru javnosti, tudi prek dostopa do informacij javnega značaja. Vendar pa je treba pri tem na ustrezen način upoštevati izjeme iz prvega odstavka 6. člena ZDIJZ, tako glede osebnih podatkov (3. točka prvega odstavka), kot je bilo obrazloženo prej, kot tudi glede morebitnih motenj pri delovanju oziroma dejavnosti organa (11. točka prvega odstavka). Glede slednjega 1. alineja tretjega odstavka istega člena sicer res določa „izjemo od izjeme“, po kateri se dostop do zahtevane informacije dovoli neglede na določbe prvega odstavka, če gre za (med drugim) podatke, povezane z opravljanjem javne funkcije, vendar pa je po presoji sodišča v tem kontekstu (in ne morda v kontekstu tajnih podatkov iz 1. točke prvega odstavka 6. člena ZDIJZ) treba upoštevati določbo petega odstavka 78. člena ZS o tem, kateri podatki iz centralne kadrovske evidence za sodnike so zaupni. Zakonodajalec je namreč s to določbo izrecno predpisal obseg in način dostopa javnosti do podatkov o opravljanju javne funkcije v specifičnem primeru sodnikov oziroma je v skladu z načelom sorazmernosti opravil tehtanje med javnostjo teh podatkov na eni strani in zasebnostjo sodnikov ter pomenom teh podatkov za njihovo nemoteno opravljanje sodniške funkcije na drugi (prim. tudi stališča toženca o relativnosti izjeme iz tretjega odstavka 6. člena ZDIJZ, omenjena v 13. točki te obrazložitve).
18. Poleg bistvene kršitve upravnega postopka (prim. tč. 15 te obrazložitve) je torej v obravnavani zadevi prišlo tudi do napačne uporabe materialnega prava, zaradi katere se toženec v obrazložitvi izpodbijane odločbe ni opredelil do okoliščin, ki bi utegnile biti bistvenega pomena za odločitev.
19. Sodišče je zato v skladu s 3. in 4. točko prvega odstavka 64. člena ZUS-1 izpodbijano odločbo odpravilo in v skladu s tretjim odstavkom istega člena vrnilo zadevo organu, ki je to odločbo izdal, v ponoven postopek. Po četrtem odstavku istega člena je ta organ vezan na pravno mnenje sodišča glede uporabe

materialnega prava in na njegova stališča, ki se tičejo postopka. To pomeni, da bo moral organ, če bo v ponovnem postopku ocenil, da so izpolnjeni pogoji za posredovanje vseh zahtevanih podatkov, o postopku obvestiti sodnico, na katero se ti podatki nanašajo, in ji omogočiti izjavo (prim. 15. točko te obrazložitve). Prav tako se bo moral opredeliti do zaupnosti podatkov, ki jo določa peti odstavek 78. člena ZS. V primeru, če bo ocenil, da del zahtevanih informacij pomeni informacije iz 6. člena ZDIJZ, za katere je treba dostop zavrniti, bo moral odločiti tudi o morebitnem delnem dostopu v smislu 7. člena ZDIJZ.

20. Tožnik je sicer predlagal odpravo izpodbijane odločbe v celoti, vendar iz tožbe povsem nedvoumno izhaja, da izpodbija izključno prvo točko izreka. Sodišče je zato tožbi ugodilo tako, da je izpodbijano odločbo odpravilo in vrnilo v ponoven postopek v tem obsegu.
21. Tožnik je predlagal tudi izvedbo več dokazov, vendar gre pri tem za listine in odločbe v upravnem spisu, katerih obstoj in vsebina med strankama nista sporna, poleg tega pa ne morejo vplivati na odločitev v zadevi, saj iz tožbenih navedb ne izhaja, katera pravno pomembna dejstva želi tožnik z njimi dokazati. Sodišče je zato v skladu z drugo alinejo drugega odstavka 59. člena ZUS-1 odločilo brez glavne obravnave, na seji.
22. Če sodišče tožbi ugotovi in odpravi izpodbijani upravni akt, je tožnik v skladu s tretjim odstavkom 25. člena ZUS-1, glede na opravljena procesna dejanja in način obravnavanja zadeve, upravičen do povračila stroškov postopka v pavšalnem znesku v skladu s Pravilnikom o povrnitvi stroškov tožnikom v upravnem sporu.
23. V obravnavani zadevi sicer na obeh straneh nastopa isti subjekt, namreč Republika Slovenija, ki pa jo zastopata dva različna organa, ki sta očitno ločena proračunska uporabnika. Poleg tega tako pravica tožnika, kot tudi Državnega pravobranilstva do povračila stroškov temeljita na zakonu (Državno pravobranilstvo je po prvem odstavku 16. člena Zakona o državnem pravobranilstvu glede stroškov zastopanja izenačeno z odvetniki), zato je sodišče ob upoštevanju navedene pravne podlage in dejstev, da je tožnika zastopalo Državno pravobranilstvo ter da je bilo o zadevi odločeno na seji, tožniku priznalo stroške v višini 285,00 EUR.

PRAVNI POUK:

Pritožba zoper to sodbo ni dovoljena (prvi odstavek 73. člena ZUS-1).

Ljubljana, 12. januar 2017

Predsednica senata:

Lara Bartenjev, l.r.

Ta prepis je soglasen z izvirnikom

Potpis pristojne sodne osebe: